

Sygn. akt I ACz 1944/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik (spr.)

Sędziowie: SA Sławomir Jamróg

SO Małgorzata Łoboz (del.)

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) SA w W. (dawniej (...) SA w W.)

przy udziale dłużników M. J. i R. J.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

w przedmiocie zażalenia pozwanego M. J.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 14 sierpnia 2013 roku, sygn. akt VII GCo 35/13

postanawia

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1944/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Kielcach w pkt I nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez wnioskodawcę w dniu 12 kwietnia 2013 roku przeciwko dłużnikom M. J. i R. J., natomiast w pkt II zasądził od M. J. i R. J. solidarnie na rzecz wierzyciela kwotę 50 zł tytułem kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że wierzyciel do wniosku wniósł o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko dłużnikom dołączył bankowy tytuł egzekucyjny, odpis KRS wierzyciela, odpis postanowienia o wykreśleniu oddziału instytucji kredytowej z rejestru przedsiębiorców KRS, oryginał umowy kredytu rozwojowego z dnia 8 września 2008 roku. Sąd I instancji przywołując art. 786 § 1 k.p.c. zauważył, że z przedłożonego do wniosku bankowego tytułu egzekucyjnego wynika, iż dłużnik poddał się egzekucji, co znajduje odzwierciedlenie w oświadczeniach dłużników zawartych w treści umowy bankowej, gdzie wskazano termin wykonania obowiązku zapłaty zobowiązania. Zdaniem Sądu zostały w związku z tym spełnione wszystkie przesłanki do nadania klauzuli wykonalności przywołanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu określone w art. 786 § 1 k.p.c.

Uczestnik M. J. zaskarżył powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w celu oddalenia wniosku, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W uzasadnieniu wskazał, że wierzyciel winien za pomocą stosownego dokumentu wykazać, iż umowa kredytowa, na podstawie której wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny została rozwiązana wraz ze wskazaniem pisma, na podstawie którego to rozwiązanie nastąpiło. Uczestnik zauważył, że uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego jest ściśle związane z momentem rozwiązania umowy

przez Bank a on nigdy nie otrzymał oświadczenia Banku w przedmiocie wypowiedzenia umowy, co oznacza, że nie jest możliwe stwierdzenie, czy Bank dotrzymał 3 letniego terminu na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego określonego w załączniku nr 1 do umowy kredytu rozwojowego z dnia 8 września 2008 roku. Zaznaczył, że otrzymał jedynie wezwanie do zapłaty, które nie jest oświadczeniem o rozwiązaniu umowy. Uczestnik podniósł, że zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji nadał klauzulę wykonalności także przeciwko zmarłemu R. J., co skutkuje wadliwością bankowego tytułu egzekucyjnego. Zwrócił uwagę, że wierzyciel winien wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności również przeciwko E. S., która jest spadkobiercą zmarłego. Dodał, że wierzyciel wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności wbrew zasadom współżycia społecznego, gdyż wielokrotnie nieskutecznie występował on do Banku o restrukturyzację zadłużenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie uczestnika nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia nadania tytułu wykonawczego bankowemu tytułowi egzekucyjnemu została uregulowana w art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 roku oraz w art. 786 k.p.c. Zgodnie z treścią § 1 zd. 1 art. 785 k.p.c. jeżeli wykonanie tytułu egzekucyjnego jest uzależnione od zdarzenia, które udowodnić powinien wierzyciel, sąd nada klauzulę wykonalności po dostarczeniu dowodu tego zdarzenia w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Wierzyciel do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu dołączył między innymi oryginał umowy kredytu rozwojowego indeksowanego kursem franka szwajcarskiego nr (...) z dnia 8 września 2008 roku wraz z załącznikami oraz zaświadczenie z dnia 12 kwietnia 2013 roku.

W załączniku nr 1 do umowy kredytu rozwojowego z dnia 8 września 2008 roku uczestnicy, w tym M. J., oświadczyli, że poddają się egzekucji w zakresie roszczeń Banku wynikających z umowy kredytu w trybie art. 97 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe oraz wyrazili zgodę na wystawienie przez Bank bankowego tytułu egzekucyjnego w przypadku niewywiązywania się z zobowiązań, przy czym Bank ma prawo wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie 3 lat od daty rozwiązania umowy kredytu. W zaświadczeniu wystawionym w dniu 12 kwietnia 2013 roku Bank stwierdził, w oparciu o posiadane dokumenty bankowe, w związku z dokonaniem w dniu 29 października 2012 roku wypowiedzenia umowy kredytu rozwojowego z dnia 8 września 2008 roku – rozwiązanie umowy kredytu na skutek upływu terminu wypowiedzenia, co nastąpiło w dniu 20 grudnia 2012 roku.

W świetle powyższego bezzasadne są twierdzenia uczestnika M. J., że wierzyciel nie wykazał za pomocą stosownego dokumentu, iż umowa kredytowa, w oparciu o którą wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny, została rozwiązana wraz ze wskazaniem pisma, na podstawie którego to rozwiązanie nastąpiło. Należy podkreślić, iż wierzyciel przedłożył przywołane wyżej zaświadczenie z dnia 12 kwietnia 2013 roku, które zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy Prawo bankowe ma moc prawną dokumentu urzędowego, co oznacza, iż wykazał on fakt rozwiązania umowy kredytu. Należy zauważyć, że dokumenty urzędowe korzystają z domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone oraz z domniemania prawdziwości. Domniemanie to może zostać obalone w sposób przewidziany w art. 252 k.p.c., czego jednak uczestnik nie uczynił. W związku z tym wierzyciel mógł złożyć wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu w dniu 12 kwietnia 2013 roku klauzuli wykonalności, gdyż od rozwiązania umowy kredytu do dnia złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie upłynęły 3 lata.

Uczestnik zauważył, że uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego jest ściśle związane z momentem rozwiązania umowy przez Bank a on nigdy nie otrzymał oświadczenia Banku w przedmiocie wypowiedzenia umowy, co oznacza, że nie jest możliwe, według niego, stwierdzenie, czy Bank dotrzymał 3 letniego terminu na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego określonego w załączniku nr 1 do umowy kredytu rozwojowego z dnia 8 września 2008 roku. Zaznaczył, że otrzymał jedynie wezwanie do zapłaty, które dołączył do wniesionego zażalenia. nie jest oświadczeniem o rozwiązaniu umowy. Z przywołanego wyżej zaświadczenia z dnia

12 kwietnia 2013 roku mającego moc prawną dokumentu urzędowego jednoznacznie wynika, że wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 8 września 2008 roku nastąpiło w dniu 29 października 2012 roku, a rozwiązanie umowy z powodu upływu terminu wypowiedzenia nastąpiło w dniu 20 grudnia 2012 roku. Rezultatem rozwiązania umowy było powoływane przez uczestnika wezwanie go do zapłaty z dnia 26 lutego 2013 roku.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem uczestnika, iż nadanie klauzuli wykonalności także przeciwko drugiemu uczestnikowi zmarłemu R. J. skutkuje wadliwością bankowego tytułu egzekucyjnego. Odpowiedzialność uczestników z tytułu umowy kredytu była solidarna, w związku z czym w przypadku śmierci jednego z dłużników wierzyciel może prowadzić czynności egzekucyjne wobec drugiego dłużnika. Kwestia wystąpienia przez wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności również przeciwko E. S. - spadkobiercy zmarłego uczestnika nie ma wpływu na zakres odpowiedzialności M. J.. Bezzasadne jest również twierdzenie uczestnika, że wierzyciel występując o nadanie klauzuli wykonalności wobec niego postąpił wbrew zasadom współżycia społecznego, gdyż jako dłużnik występował on uprzednio do Banku o restrukturyzację zadłużenia. W sytuacji, w której mimo wezwania dłużnik nie spełnia świadczenia wierzyciel może skorzystać z przysługującego mu uprawnienia znajdującego oparcie w przepisach ustawy Prawo bankowe i wystąpić o nadanie klauzuli wykonawczego i takie działanie wierzyciela nie może być postrzegane jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Wobec powyższego należało uznać, że argumentacja zaprezentowana przez uczestnika w złożonym zażaleniu jest nieprzekonująca i jako taka nie może stanowić podstawy do wnioskowanego przez niego uchylecia lub zmiany zaskarżonego postanowienia. Należy nadmienić, że uczestnik niezgadający się z zakresem świadczenia, które jest zobowiązany spełnić może wytoczyć w oparciu o art. 840 k.p.c. powództwo przeciwegzekucyjne. W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił złożone przez uczestnika zażalenie.